

Rubai Mısralarında Hikmet Damlaları (77)

Şair Ali Özdoğan

MUCİZEDİR

Mücizedir kainat her bakışın bin sanat
Göz kapatır kör inat saklı kalır saltanat
Anne nedir can nedir ten içi şol kan nedir
Ah şu zaman an nedir kuş neye çırpar kanat
Bismihi sübhânehû söyle gönül başla sen
Affı gelir hû de hû çeşmini koy yaşla sen

SÖNSÜN O ALEV

Sînemde ateş kor gibi hasretle yanarken
Aşk gözyaşı yağsın bana güz yağmuru olsun
Sönsün o alev bir gece vuslat ile erken
Bir tatlı huzur ruhuma nur nur gibi dolsun

BAHAR

Nice benzer nice cânâ şu tebessümle bahar
Sunuyor gönlüme bin şevk ki eder leyli nehar
Kanatır rûhumu derken kurumuş goncada har
O sunar gönlüme bin şevk ki eder leyli nehar

GONCA-İ RANA

Ey gonca-i rânâ ne bahar geldi ne yazdır
İşven yetişir bülbüle sor der bu ne nazdır
Azdır sana billahi sitem cümlesi azdır
İşven yetişir bülbüle sor der bu ne nazdır

KIRMAM KÜSEMEM

Kırmam küsemem kimseye ben fâni nihayet
Dünyâ dediğin üç günü var pek kısa gâyet
Zorlar ise cânî gibi ruhlar beni şâyet
Ya Rabbi derim şol kul için eyle inâyet

HEYHAT!

Heyhat ne emin kendi mi yapmış güzelinden
Bilmez gelecek, kuş mu ki yâhut ez elinden
Hakk'tan diyemez yok ki vefâ duygusu âyâ
Ah sormaya gör kızdı güyâ çün özelinden

CEZBE-İ SEVDA

Ah rûy-i cemâlinde midir cezbe-i sevdâ
Ben âşınayım hâline hem rûh-i rüveydâ
Görseydi eğer gül mü ki der bülbül-i şeydâ
Ben âşınayım hâline ey rûh-i rüveydâ

GONCA-İ RÂNÂ

Aç gonca-i rânâ bu bahar rûhuma gül sen
Hüznün yetişir ah ne olur bir kere gülsen
Söyler dururum şarkımı duy aşkımı bil sen
Hüznün yetişir ah ne olur bir kere gülsen

CEHALET

İnsanları insanllara kırdırdı cehalet
Haydut canavar kim oluyor kim buna âlet
Vicdânı olan yok mudur hey yetti atâlet
Durdurmaya çık dur dememek asl-ı rezâlet

SEVDAZEDELER

Sevdâzedeler dîde-i hûn-barını saklar
Nîmet mi bilür rûh-u ateş- bârını saklar
Kavrulsa susar ah o ciğer-hârını saklar

Nîmet mi bilür rûh-u ateş- bârını saklar
Gördükçe hatırlar da yaşar hüznü derinden
Ağlar şu gönül yaşları saklar kederinden
Dönmez ki gidenler nicedir mutlu yerinden
Ağlar şu gönül yaşları saklar kederinden
GÜLDÜR

Nâdân nicedür millet-i İslam'a bu niza'n
Kaynaşmayı gör fitne nedür etsene iz'an
Kâfir ayırıp bölmeye tâlib sana zuldür
Güldür ne olur dur de ki ejdâdını güldür

ALLAH DEYİVER

Bir gül de o binlerce gönül dostunu bul sen
Sussun canavar garba kanan teşne ezikler
Allah deyiver Kâbe'ye dön ol O'na kul sen
Hak yol ne bilir nefse tapan rızkı kesikler

ALDANMA

Sürmez bitecek neş'e-i dem dâr-ı firaktır
Aldanma yeter âh ü enin eyleme bülbül
Bak solmaya başlar gibi gül sevme bırak dur
Ah sanki tuzaktır ne olur sen de biraz gül

DIYEMEM DİRDİMİ

Yine kırdın şu ümîdim yine bom boş ağuşum
Diyemem derdimi cânâ nicedir kavruşum
Bakarım göklere ammâ uçamaz dertli kuşum
Diyemem derdimi cânâ nicedir kavruşum

BİR ZERRE AMEL

Az kaldı uzan gel başını göklere değdir
Benlik tuzağındır a gönül boynunu eğdir
Ah sırrına er hikmeti bul eyle temâşa
Bir zerre amel bin hevesin hepsine yeğdir

SEVDA YELİ

Bana sevda yeli derler eserim aşk eserim
Beni bilmez kimi ammâ bilenim tâc-ı serim
Nice Leylâ nice Mecnûn nice Ferhâd eserim
Beni bilmez kimi ammâ bilenim tâc-ı serim

SORDUM

Sararan yaprağa sordum da gülün hâlini ben
Susarak söyledi duydum nice ahvâlini ben
O hezâr neşesi özler çabucak gelse bahar
Açacak bahçesi gördüm yine reng-lâlini ben

GÖR

Kararan akşamı seyret şu gönül lânemi gör
Kanatıp rûhumu firkat ile vîrânemi gör
Edemem amma şikâyet severim aşka düşüp
Ona kısmet diyerek bak nice kâşânemi gör

BİVEFA

Kırıyor kalbimi durmaz o sitemkâr bi vefâ
Bilemez sevgi nedir ah sanıyor aşkı cefâ
Ne desem gönlüme geçmez ki sözüm vâ esefâ
Bilemez sevgi nedir ah sanıyor aşkı cefâ

SÖYLER

Geçtin yine çeşmimdeki yaşlar seni saklar
Bil hep seni söyler güzelim saçtaki aklar

Sensiz unuttur sanma gönül aşkı yasaklar
Bil hep seni söyler güzelim saçtaki aklar

ÖLÜM

Canlar unuttur sanki ölüm çıktı cihandan
Bir bir çekilir her sevilen can içi candan
Ah sırrı nedir bil ki gönül korkma o andan
Vallahi ne çok müjdesi var hem Yaratandan

EY GONCA

Ey gonca nedir eylediğin nâz ü tegâfül
Bak geldi bahar aç yetişir ah oluver gül
Şarkımda onun şen yüzü var söyledi bülbül
Bak geldi bahar aç yetişir ah oluver gül

HÂLÂ KANIYOR

Hâlâ kanıyor rûhuma her açtığı yâre
Nazdar sevecek sevmeyecek yok ki emâre
Olmaz mı acep aşka düşen âcize çâre
Nazdar sevecek sevmeyecek yok ki emâre

GÜLÜ BEKLER

Gülü bekler yine bülbül şakıyıp yâd edecek
Kanayan yâre-i firkat onu nâşâd edecek
Bilemez ah o garip kuş nice feryad edecek
Kanayan yare-i firkat onu nâşâd edecek

SIR

Ah nazlı gönül bilmiyorum kış mı bahar mı
Saçlar kara doymuş gibi rûhumda çiçekler
Bir sırrı mı var söyle hayat gonca mı har mı
Ömrüm bitivermiş gibi can vuslatı bekler

SEVDA ÇİÇEĞİM

Ne melâlin ne bu hâlin seni sevdâ çiçeğim
Solacak çehre-i lâlin a benim sevdiceğim
Dayanır sanma sakın gül kıyamam hüznüne ben
Sana kaynar duramaz ah şu garip göynüceğim

HEP DOLUNAYSIN

Mızrabını vur kalb-i perişânımı aysın
Sevdân ile geçmiş o güzel anları saysın
Rûhum seni sevmiş bana sen hep dolunaysın
Aşkın ile geçmiş o güzel anları saysın

SENSİN

Bir hâtırasın bende gönül penceresinden
Tuttum seni cânâ o hayal hanesi sensin
Gül bahçesi nağmeyle dolar hançeresinden
Bülbül gibi şarkımdaki bir tanesi sensin

AŞKA DÜŞMEK

Aşka düşmek suç mu cânâ aşkı nîmet bilmeli
Kısmetim hem rızk-ı mevladır deyûben gülmeli
Sev a göynüm sev a cânâ Hakk'adır yol aldığın
Ânı bulmak'çün gönüller ağlayıp yaş silmeli

HATIRALAR

Kanıyormuş gibi rûhum acıtır hatıralar
Kimi firkat'le yakarken kimi dilden yaralar
Uzağım sevmeye cânâ sevemem bu aralar
Çekemem derdini aşkın nicedir dert yaralar

YALANMIŞ

İncittiğin şu kalbim artık virâne cânâ
Sözler yalan yalanmış aşk sandığım o mânâ
Kırmak için değil ah sevmek gerek cihâna
Sözler yalan yalanmış aşk sandığım o mânâ

YİNE YANDIM

Çekecek derdimi sandım nideyim âh edeyim
Yine kandım yine yandım kime eyvâh edeyim
Nice dertlerle usandım nicedir gam zedeyim
Yine kandım yine yandım kime eyvâh edeyim

ZİKREYLE GÖNÜL

Mehtap çağırır sanki deniz rûhuma candır
Zikreyle gönül bul ki huşû tam da bu andır
Hû hû deyiver ah uyuyan kalbi uyandır
Zikreyle gönül bul ki huşû tam da bu andır

DELİ GÖNLÜM

Enginde batan gün gibi sessiz ve derinden
Hasrette gönül lâl oluvermiş kederinden
Ümmîdine küskün gibisin ah deli gönlüm
Bak gün de doğar hem yetişir eski yerinden

HALİME BAK

Ne sabır kaldı ne tâkat nideyim hâlime bak
Severim der oyalar ah nazı çok zâlime bak
Nicedir aşkını bekler yine bıkmaz da gönül
Ne çıkar bahtına bilmez ki şu ikbâlime bak

BİLMEM Kİ...

Şen dalgaların şarkısı var sanki gönülde
Ah sırlı deniz neşeli bir an ki gönülde
Sorsam sana söyler gibisin tatlı sesinden
Bilmem ki acep aşk ü vefâ hangi gönülde

GÖNÜL

Dem vurma gönül bil ki şu aşk âh ü enindir
Ah çâresi yok firkati yar derdi senindir
Dur sevme demem sen yine sev sev de sevindir
Ah çâresi yok firkati yar derdi senindir

SIRRI NEDİR?

Sor sırrı nedir vuslata bin dert gibi firkat
Kavruldu gönül kor gibi her sînede hirkat
Duydum ki şu kalp Hakk'a dönük gayrısı sirkat
Dur sevme aman ah inanır sen de kanarsın
Hakk mülkünü kendinde sanıp sen de yanarsın

SEN HÛ DE

Ah talib-i dünyâ olanın derdi ne çoktur
Sevdâ diyerek beklenen sînede oktur
Bilmez ki seven Rabb-i Rahîm gayrısı yoktur
Sen Hû de gönül başkası bil sînede oktur

GÜLMEK

Ah var mı gönül âhir-i aşktan yana gülmek
Bir lahza huzur, yok ki firâktan sana gülmek
Geçmiş gelecek olmaya gör bir ana gülmek
Bir lahza huzur, yok ki firâktan sana gülmek

GÜNEŞ MİYİM?

Güneş miyim ışık saçam belki ayım kara camım
Zannedersin ışık benden işte budur benim gamım

Gün doğar iken ışıırım akşam olur kayar nûrum
Hakk'ın zikrinde huzûrum hiç olmaz meyveyim hamım

EFENDİM

A gözüm nuru efendim seni bilsem seni ben
Salavâtınla donansam yeni bilsem seni ben
Doyamaz vaslına ruhum yine bilsem seni ben
Salavâtınla donansam yeni bilsem seni ben

AKIL

Batacak bir güneşin nûruna râm oldu akıl
Koruyup kolla İlâhî yolunun âşığı kıl
Yanarım firkati görmez hevesim perde bana
Yetişir Hû diye dönsün nefesim ver de bana

BAK SEVGİLİ

Bak sevgili mehtâba gönül penceresinden
Düşmüş gibi nurdan denizin göğsüne bin ay
Her dalgada şen şarkı hezar hançeresinden
Say sen o güzel anları nîmet bilerek say

YAR EY

Ey tatlı ümîd cennet-i âlâ beni sar ey
Yar ey o gönül şâhı nebî orda da yar ey
Göz görmedi nîmetleri ah binleri var ey
Yar ey o gönül şahı nebî ordaki yar ey

AKLEYLE

Dünyalığı dünyâda kalır can ise aslâ
Akleyle gönül bâkiye dön öyle kıyasla
Değmez ki uçar hem bırakır rûhunu yas'la
Akleyle gönül bâkiye dön öyle kıyasla

ŞU GÖYNÜM

Bir bahçedir şu göynüm sen goncasın içinde
Hep bendesin a cânâ olsam çin ü maçinde
Bilmem nedir murâdın hâlâ neden niçinde
Sen bendesin a cânâ olsam çin ü maçinde

EY NAZENİN

Aşkın içimde hâlâ sensiz harâb bitâbım
Ağyar duyar da aşkım duymaz mısın hitâbım
Ey nâzenin bi hemtâ sensin ya mâhitâbım
Ağyar duyar da aşkım duymaz mısın hitâbım

FİRAK

Ah farkı yok firakın bir damla göz yaşından
Bildim ki aşka düşmek dertmiş aşar başından
Kalbinde sakla cânâ hem bil değer cihânâ
Vuslat sığar da ânâ firkat sabır taşından

EYVAH

Eyvah gidiyor ömrümüzün tatlı bahârı
Bilmez şu gönül kalmayacak leyl ü nehârı
Heyhat degecek değmeyecek goncası hârı
Bilmez şu gönül kalmayacak leyl ü nehârı